

TÓTH KINGA

Kukoricaénekek/dalok

első ének

Corey Taylor on „Why did your scream change”

az egységesen terjedő kukoricák földjén
a földön ült és a tücsköt
és a kabócát és a traktort különítette
el csak a tempó más a kattogás a ciripelés
ugyanúgy húz végig a leveleken vigyázz
éles és felsérti az ujjad a lábad ha ráülsz
máshogy énekel amikor a térd is elég elhajlítani
a levelet nem köti már be az egész lábszárát
magasodik a hang amikor elfogynak az üvegek
amikor nem kell már a megerjedt poshadt mag
leve lassan ül rá a cirip meg a kattogás bele
a torokba a nyálkán arat és nyugszik

nyolcadik ének

napfogyatkozás

üvegházban puhulunk beengedjük
a felerősített fény- és vitaminadagot
bemutatjuk növekedési mutatóinkat
belül jobban terjedünk de mind kívágyunk
a külső vizekbe ahol pelikáncsordák
halásznak lesz egy hosszú perc
amikor érvénytelen az óráátállítás
egy fehér karika mutató nélkül a nap
elfogy a fal köztünk és a pelikánok között
elér a víz végre megállhatunk

huszadik ének

bukósisakban beszélgetünk
multivitamin-adagolóink kétségbeesetten
nyomják a bőr alá a többszörös dózist
a hiánytünetek először az arcon
dudorodnak gyulladt dombok viszkető
gondolatok a föld alatt kezdődik

negyvenötödik ének

megpróbáltuk megismerni egyre több állapotunkat
kivédeni kidönteni magunkat a kitöröltek múzeumából
nem akartunk ott ékeskedni minden fogunk megszámloljuk
eltesszük a pénzermét hogy legyen elég
a szemünkre a nyelvünk alá amikor átmegyünk a határokon
mindannyiunknál más lesz a szökés bársonyerszényben
tartjuk őket mikor jönnek értünk a fuvarosok révész révész
mondd meg hova tegyem mondd meg egyes vagy ötös
vagy tízes a zsebedbe a tenyeredbe mit énekelsz
száraz vagy és unott a sok evezéstől
énekelek neked míg odaérünk mozaikokból
próbálom összerakni neked a mondatom
mozog az orrom az arcom táncolok
beteszem a soundtracket az a dal
hogy *love the story shake the city*
singing even when lying singsing

negyvennyolcadik ének

gyertyába állunk egy bezárt zenedoboz köré
a lábak felfele mint a balerinának
láncokkal lezárva hét pecséttel rezeg a doboz
a nagyujjunk dobol a tetején embermezők
nyújtózó lábfejek a nagyujjon villogók
melegítik a fát hevülnek a bilincsek
exilexilexilexilexixlxlxlxl

ötvenedik ének

magaslesre vezetnek hogy a mások
jól látszódjanak az itteni kerítések
a szokások a menekülés mértéke
a megtorpanás pillanata ha átfutsz
kiáltok lövök rakétázok lásston
téged más

